

ת"פ 42752/11/14 - מדינת ישראל נגד אלירן כהן

בית משפט השלום בכפר סבא

15 יוני 2016

ת"פ 42752-11-14 מדינת ישראל נ' כהן

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אלירן כהן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירה סוכצקי

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד רועי לנג

גזר דין

העובדות

1. הנאשם, אלירן כהן, יליד 1984, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של **סחיטה באיומים**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, ניהל הנאשם שני חשבונות פייסבוק נפרדים, האחד על שם "Asi Edri" (להלן: "**אסי**") והאחר על שם "Eliran Cohen" (להלן: "**אלירן**"). באמצעותם התכתב עם מ.צ (להלן: "**המתלוננת**") וסחט אותה. לנאשם ולמתלוננת לא הייתה היכרות מוקדמת עד תחילת האירועים שיפורטו להלן.

ביום 4.11.2014 בשעת צהריים, שלח הנאשם באמצעות הפייסבוק על שם אסי, הודעות בעלות תכנים מיניים למתלוננת ובתגובה סירבה המתלוננת להמשיך בשיחה עמו. ביום 10.11.2014, התכתב הנאשם באמצעות הפייסבוק על שם אסי עם המתלוננת והפציר בה לשלוח לו תמונות אינטימיות של איבריה המוצנעים, עד שנענתה המתלוננת לבקשתו ושלחה לו שמונה תמונות כאמור (להלן: "**התמונות**").

ביום 11.11.2014, שלח הנאשם באמצעות הפייסבוק על שם אסי הודעה מאיימת למתלוננת, לפיה בכוונתו להפיץ את התמונות לאביה. ביום 12.11.2014, שלח הנאשם הודעת טקסט מהטלפון הנייד שבבעלותו לטלפון הנייד

עמוד 1

של מתלוננת, הזדהה כ"אלירן" ומסר בכזב למתלוננת כי "אסי" שוחח עמו וסיפר לו שבכוונתו להפיץ את התמונות באינטרנט. בהמשך איים הנאשם על המתלוננת בהודעות טקסט מהנייד שלו כשהוא ממשיך להזדהות בתור "אלירן" והבהיר למתלוננת כי בתמורה לסך של 1,500 ₪ "אסי" לא יפיץ את התמונות באינטרנט ולא יישלח את התמונות לאביה. בהמשך שב הנאשם והפציר במתלוננת, באמצעות חשבון הפייסבוק על שם אלירן לשלם ל"אסי" את הכסף, תוך שהוא מזהיר אותה ש"אסי" מכיר את מקום מגוריה.

ביום 13.11.2014 איים הנאשם באמצעות חשבון הפייסבוק על שם אסי, כי רק אם תעביר לו את הכסף באמצעות "אלירן", הוא ימחק את התמונות. בהמשך אותו יום שלח הנאשם הודעת טקסט מהנייד שלו בה צירף את מספר תעודת הזהות שלו והורה למתלוננת להעביר לו את הכסף באמצעות בנק הדואר.

3. עוד הסכימו הצדדים במעמד הצגת ההסדר הדיני על קיומן של שתי עובדות. האחת: שלא הועבר כל סכום של כסף בין המתלוננת לנאשם. השנייה: כי ביום 12.11.2014 פנתה המתלוננת יחד עם אמה לתחנת המשטרה ונטלה חלק פעיל בהליך החקירתי, שכלל שיחת טלפון לנאשם, גם ביום 13.11.2014.

ראיות לעונש

4. לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2009 בגין ביצוע עבירות אלימות.

5. במסגרת ההסדר הדיני, שנעשה בידיעתה של המתלוננת, הסכימו הצדדים כי יתקבל תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם.

מהתסקיר שהוגש אודות הנאשם עולה כי הנאשם רווק מתגורר עם הוריו ואינו עובד. לדבריו הוא בעל רקע של התמכרות להימורים, בגיל 15 החל להמר במכונות מזל בקיוסקים ובהמשך הימר בטפסי "ווינר" של מפעל הפיס. בעקבות התמכרותו צבר הנאשם חובות כלכליים משמעותיים, חלקם חייב הוא לבנקים ולשוק האפור. הנאשם לא עבר מעולם תהליך גמילה וטיפול בהתמכרותו, ניסיונות של שירות המבחן לסייע לו בכך לא צלחו בשל חוסר שיתוף פעולה מצדו. לדבריו במשך למעלה משנה וחצי הוא נמנע מעיסוק בהימורים בכוחות עצמו ואינו תופס עצמו כזקוק לסיוע טיפולי בתחום.

בהתייחסו לעבירה ציין הנאשם כי אותה עת היה נתון ללחץ ולאיום מצד גורמים עברייניים בשוק האפור. את חשבון הפייסבוק הבדוי פתח לטענתו כדי להתעדכן במצבה של בת זוגו לשעבר וזאת ללא ידיעתה. עוד טען הנאשם כי המתלוננת היא זו שיזמה את הקשר עמו מבלי שידעה שהוא מציג עצמו בזהות בדויה. לאחר תקופה בה התכתבו השניים ביקש הנאשם מהמתלוננת שתשתלח לו תמונות עירום שלה וזאת לטענתו ללא כל כוונה מינית אלא כאתגר - "ריגש אותי לראות אם היא תסכים או לא". הנאשם אומנם ביטא באופן מלולי צער וחרטה על מעשיו, אך הציג עצמו כנגרר וכנטול כוונה לפגוע, ונטה להטיל על המתלוננת את האחריות ליצירת הקשר, לניהולו, להתפתחותו והסלמתו כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן. תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם אינו מקדם תהליך של עבודה ושל שיקום עצמי וזאת למרות האפשרויות העומדות לפניו בשני התחומים.

נוכח כל האמור וההתרשמות כי מדובר בהתנהגות מתוכננת שמאופיינת במוטיבים של מרמה ושתלטנות, תוך ניצול רגשי ופסיכולוגי של המתלוננת העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות העבירה הוא בינוני-גבוה ורמת המסוכנות אף היא בינונית-גבוהה והמליץ על ענישה מציבת גבול.

תמצית טענות הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, טענה כי עסקין בעבירת סחיטה באיומים שנעשתה במסגרת המדיה האינטרנטית, באופן שאפשר לנאשם לפעול באנונימיות ולנצל את פערי המידע בינו ובין המתלוננת. מעשיו הקשים של הנאשם, שתוכנו היטב השפיעו לרעה על המתלוננת ואם איומיו היו באים לכדי מימוש אף היה נגרם למתלוננת נזק בלתי הפיך. ב"כ המדינה הדגישה את פער הגילים בין הנאשם למתלוננת, העולה על עשור, ועמדה על הערכים המוגנים בעניינו והם שלמות הגוף והנפש והאוטונומיה של הרצון החופשי. לבסוף ציינה ב"כ המדינה כי התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם אינו מעלה תמונה של לקיחת אחריות, מלמד שהנאשם אינו בשל לעריכת שינוי ממשי בחייו ומכאן שאינו מותיר מקום לחריגה לצורכי שיקום.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה של מקרים דומים לטענתה שכללו בין היתר עבירה של סחיטה באיומים ובהם נקבעו מתחמי ענישה שנעים בין 15 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו מתחם דומה ובתוכו לגזור עונש אשר ישקף את חומרת המעשים, זאת לצד מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי לטובת המתלוננת.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד רועי לנג, ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה ולהתחשב במעצר הבית הממושך בו נתון הנאשם, אף כי הוקל הדרגתית. הסנגור ביקש להדגיש את העובדה כי המתלוננת לא העבירה לנאשם סכום כסף כלשהו וכי התמונות ששלחה לנאשם לא הופצו ולא נעשה בהן שימוש. בנוסף טען הסנגור כי על אף טענותיה של המאשימה לא הוצג נזק קונקרטי שנגרם למתלוננת. הסנגור הסכים כי אין מקום לשיקום בעניינו של הנאשם, אך ציין כי מדובר בנאשם שכוחותיו דלים וחרף האמור בתסקיר לא ניתן לומר שהוא אינו לוקח אחריות על מעשיו. באשר לפסיקה שהגישה המאשימה, ביקש ב"כ הנאשם לעמוד על כך שמדובר במקרים שונים בחומרתם ובנזק שנגרם בגינם.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה משלו, עתר למתחם שנע בין מאסר על תנאי ושל"צ משמעותי לבין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, וביקש להשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות.

8. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר, בין היתר, את הדברים הבאים: "אני מודע לטעות שעשיתי. לא התכוונתי לפתוח שני פייסבוקים, אחד היה לי ואת השני פתחתי כדי לעקוב אחרי חברה שהיתה לי. לא הכרתי את הבחורה הזאת היא ביקשה ממני חברות בפייסבוק".

דין

9. במשך מספר ימים ניהל הנאשם קשר אינטרנטי עם המתלוננת תחת זהות בדויה. הנאשם שלח

למתלוננת הודעות בעלות אופי מיני. תחילה הסתייגה המתלוננת מפניותיו של הנאשם, אך לאחר שהנאשם שב והפציר בה לשלוח לו תמונות אינטימיות, התרצתה המתלוננת ומילאה אחר מבוקשו. מרגע זה נשבתה המתלוננת בקורים שטוהה הנאשם. הנאשם ניצל את הכוח שהשיג כלפי המתלוננת, את יכולתו להתחבא מאחורי עננת האינטרנט ולהחליף זהויות בנקל, כל זאת על מנת לסחוט את המתלוננת ולדחקה לפינה.

10. בית המשפט העליון עמד לא אחת על עבירת הסחיטה באיומים ועל הצורך להטיל בגינה ענישה מוחשית. כך, למשל, בע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.9.2015) פסקה 15, נאמרו הדברים הבאים:

"סחיטה באמצעות איומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חייו ובביטחונו. עבירה זו פוגעת במרקם חייהם של הנסחטים, במישור האישי והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה [...]. מסכת האיומים שאותה מפעיל הסוחט כלפי הנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט 'קשר של שתיקה' אשר יקשה עליו להתלונן. מדיניות ענישה מחמירה עשויה לסייע בשבירת קשר השתיקה. יש בכוחה לתמרץ את הנסחט להתלונן ולהרתיע את הסוחט".

אף על חומרתן של עבירות האלימות ועבירות בכלל במרחב האינטרנטי נכתב לא מעט, ראו למשל הדברים הנכוחים שנאמרו בבש"פ 2065/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.3.13), פסקה 4:

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטריילי כלל וכלל. האינטרנט חוזר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה [...] המשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת. זאת, מבלי לשכוח את היתרונות והצדדים החיוביים שברשת".

11. בהתחשב בעקרון המנחה בענישה שלפיו על העונש להתאים לחומרת המעשה, בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הודה הנאשם שעיקרם שלמות הגוף והנפש והאוטונומיה של הרצון החופשי, בטיב המעשים ובחומרתם (לרבות התכנון המוקדם שנלווה להם - למרות דברי הנאשם, ולנזק החמור שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה) וברמת הענישה הנוהגת (כאן המקום להעיר כי פסקי הדין שהגישה המאשימה לעיוני עניינם מעשי עבירה חמורים וקשים יותר) אני קובע כי מתחם העונש ההולם את ענייננו של הנאשם שלפני נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר, וזאת כעונש עיקרי.

12. התסקיר שהוגש אודות הנאשם אינו מגלה בשלב זה מקום לשיקום ואינו מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש. הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו ושולל נזקקות טיפולית בתחום ההימורים אשר לטענתו הוביל אותו לביצוע העבירה הנוכחית.

13. כעת נותר לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינו.

14. במסגרת גזירת העונש נתתי דעתי לכך שהנאשם לא נוטל אחריות מלאה על מעשיו (ואין ראייה טובה לכך מקריאה נוספת של דברו האחרון של הנאשם), לעברו הפלילי של הנאשם בעבירות אלימות, ולצורך בענישה אשר תרתיע אותו מלבצע עבירות נוספות, נוכח מסוכנתו הרבה כפי שנקבעה על ידי שירות המבחן. זאת לצד שיקולי הרתעת הרבים אשר כפי שראינו להם חשיבות רבה בכל הקשור לעבירת הסחיטה באיומים בכלל ובמרחב האינטרנטי בפרט.

15. מנגד ישקלו לזכותו של הנאשם העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי ואת העדת המתלוננת, את מעצר הבית הממושך (תחילה ללא סייג ובהמשך עם הקלות) בו היה נתון הנאשם, ואת העובדה כי הנאשם יישלח כעת לעונש מאסר ראשון.

16. לאחר ששקלתי את כל טענות הצדדים החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל בן 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 13.11.14 עד 20.11.14.

מאסר על תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת אלימות.

הנאשם יפצה את נפגעת העבירה, עדת תביעה 1, בסכום של 5,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.7.2016 ויועבר לנפגעת העבירה באמצעות פרטים שתמציא המאשימה עוד היום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' סיוון תשע"ו, 15 יוני 2016, במעמד הצדדים.